بسم الله الرحمن الرحيم

୧୨ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୮ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ଫୁତୁହ୍, ଲଣ୍ଡନ

ସାହାବାଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଦେଖିନିଅ, କହିବାକୁଗଲେ ସାହାବାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଏପରି ଅଟେ ଯେମିତି ସମସ୍ତ ଅବତାରମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ସାହାବାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅସାଧାରଣ ଗୋଷ୍ଠୀ ଥିଲା ଯେ ଛେଳିମେଣ୍ଢା ପରି ନିଜ ପ୍ରାଣବଳୀ ଦେଲେ, ସମ୍ମାନନୀୟ ଓ ଅନୁସରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ । ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି ନା କୌଣସି ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ନା କୌଣସି କିଣାବିକା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ପ୍ରଶଂସାଗାନ କରିବାରୁ ଭ୍ରମିତ କରିପାରିଥିଲା । ଏହି ଗୋଟିଏ ପକ୍ତିଂ ସାହାବାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ କି ସେମାନେ (ନିଜ) ଭିତରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରିଥିଲେ

ସାହାବା କରାମ **ରିଜୱାନୁଲ୍ଲାଃ ଆଲୈହିମ୍** ଏଭଳି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା ଓ ପ୍ରେମର ସମ୍ପର୍କ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହ ବାନ୍ଧିନେଇଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁନଥିଲା କି ସେମାନେ କୌଣସି ମତେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ପାସୋରି ପାରିବେ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବଳିଦାନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପଛଘୁଂଚା ଦେଇପାରିବେ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନୱର ଅ:ବ କହିଲେ- ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କର **କୁୱତେ କୁଦ୍‌ଶୀ** (ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି)ର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କୁହନ୍ତି କି ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ, ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କର ଏଭଳି କୁୱତେ କୁଦ୍‌ଶୀ ଥିଲା ଯାହାକି ସଂସାରରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅବତାରଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିନଥାଏ । ଇସଲାମର ଉନ୍ନତି କରିବାର ରହସ୍ୟ ଏହିକି ଯେ, ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କର ଆକର୍ଷଣୀୟ ଶକ୍ତି ଅସାଧାରଣ ଥିଲା । ପୁଣି ଆପଣଙ୍କ କଥାରେ ଏଭଳି ପ୍ରଭାବ ଥିଲା କି ଯେ ଶୁଣୁଥିଲା ସେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଯାହାଙ୍କୁ ଆପଣ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିଲେ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ କରିଦେଉଥଲେ ।

ପୁଣି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ ନିଜ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲେ, ତାହାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ସାହାବାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯାଉଛି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଲେ ମିଛ କହୁନଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ କି ଆରବର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ନଜର କଲେ ଜଣାଯାଉଛି ଯେ, ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିମା ପୂଜାରେ ମାତିରହିଥିଲେ । ଅନାଥମାନଙ୍କ ଅର୍ଥ ଆତ୍ମସାତ କରିବା ସହିତ ସମସ୍ତେ ଅପକର୍ମରେ ଜଡ଼ିତ ରହୁଥିଲେ । ଡ଼ାକୁମାନଙ୍କ ପରି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ଉପରୁ ତଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପବିତ୍ରତାରେ ବୁଡ଼ିରହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜୁର ସ.ଆ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବିପ୍ଳବ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଲେ ଯାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅନ୍ୟ (କୌଣସି) ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କର ଏହି ଚମତ୍କାର ଏଭଳି ବଡ଼ ଧରଣର ଥିଲା କି ତାହା ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସଂଶୋଧନ କରିବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ (ଆପଣ) ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ପରିମାର୍ଜିତ କରିଦେଲେ ଯେ, ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ନିଷ୍ଠାର ଏଭଳି ନମୁନା ଦେଖାଇଲେ କି ଛେଳିମେଣ୍ଢା ପରି ଏହି ମାର୍ଗରେ ବଳି ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କର ଶିକ୍ଷା, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଉପଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଧାତ୍ମିକ ସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସୁଗୁଣ ଓ ପବିତ୍ରତା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଦେଇଥିଲା । ଏହା ସେହି (ଇସଲାମୀୟ) ନମୁନା ଯାହାକି ଆମେ ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାଉ । ଏହି ଇସଲାମ ଓ (ସତ୍)ପଥ ଥିଲା ଯାହାର ଅଲ୍ଲାଃ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସ୍ୱରୂପ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କର ନାମ ମହମ୍ମଦ ରଖିଲେ । ଯଦ୍ୱାରା ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଆପଣ ପ୍ରଶଂସିତ ହେଲେ କାରଣ ଆପଣ ଧରାବାସୀଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି, ମୈତ୍ରୀ, ସନ୍ଧି, ଉତମ ଚରିତ୍ର ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମର (ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ) କରୁଥିଲେ ।

ସାହାବାଙ୍କ ବିଷମ ପଦ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସାଧାରଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କୁହନ୍ତି- ସାହାବାଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କ ନମୁନା ଏଭଳି ଥିଲା ଯେମିତି ସମସ୍ତ

ଅବତାରମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତ ଅମଲକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଛେଳିମେଣ୍ଢା ପରି ନିଜ ପ୍ରାଣବଳୀ ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଏପରି ଅଟେ ଯେମିତି ନବୁଓ୍ୱତର ଏକ ଧାରାବାହିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହଜରତ ଆଦମ ଆ.ସଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଚଳିତ ଯାହାକି ବୁଝାପଡୁନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସାହାବାମାନେ ନିଜ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ତାହା ଦର୍ଶାଇଦେଲେ ଓ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେଲେ କି ସତ୍ୟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା କାହାକୁ କୁହନ୍ତି । ପୁଣି ଯେପରି କଷ୍ଟକର ଜୀବନ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ସେମାନେ ଆପଣାଇନେଲେ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ସାହାବାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏକ ଅସାଧାରଣ ଗୋଷ୍ଠୀ ଥିଲା, ସମ୍ମାନନୀୟ ଓ ଅନୁସରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ । ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରେ ସେତେବେଳେ (ସେହି ମାର୍ଗରେ) ଅର୍ଥ ଦାନ କରିବା ପ୍ରତି ତାହାର ଆସ୍ତେଆସ୍ତେ ଆଗ୍ରହ ବଢିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଏହା ବଢିଚାଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରାଣବଳୀ ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି ସାହାବାଙ୍କ ପ୍ରଧାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି **ଲା ତୁଲ୍‌ହିହିମ୍ ତିଜାରତୁଉଁ ଓ୍ୱଲା ବୈଉନ୍ ଅନ୍‌ଜିକ୍‌ରିଲ୍ଲାଃ ।**

ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନା କୌଣସି ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ନା କୌଣସି କିଣାବିକା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାଗାନ କରିବାରୁ ଭ୍ରମିତ କରିଥାଏ । ହଜୁର ଆ.ସ ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟିକରଣ କରି କୁହନ୍ତି- ଏହି ଗୋଟିଏ ପଙ୍କ୍ତି ସାହାବାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ କି ସେମାନେ (ନିଜ) ଭିତରେ ବଡ଼ ଧରଣର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରିଥିଲେ । **ପାହାଡ଼ିଆ (ଅଶିକ୍ଷିତ) ଲୋକମାନଙ୍କର ଏଭଳି ସାହସ ଓ ବିରତ୍ୱ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି ।** ସେମାନେ ଏଭଳି ପୁରୁଷ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରିବାରେ ନା କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ବାଧକ ସାଜିପାରିଥିଲା ନା କିଣାବିକା । ଅର୍ଥାତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସେମାନେ ଏଭଳି ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେଇଥିଲେ କି ସାଂସାରିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତତା ଯେଭଳି ଅତ୍ୟଧିକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଆଣିପାରିନଥିଲା ।

ସାହାବା କରାମ **ରିଜୱ୍ୱାନୁଲ୍ଲାଃ ଆଲୈହିମ୍** ଏଭଳି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା ଓ ପ୍ରେମର ସମ୍ପର୍କ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହ ବାନ୍ଧିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁନଥିଲା କି ସେମାନେ କୌଣସି ମତେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ପାସୋରି ପାରିବେ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବଳିଦାନ ଦେବାରେ ପଛଘୁଂଚା ଦେବେ । ସାହାବାଙ୍କର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ରହିଛି-

ହଜରତ ଖବାବ ବିନ୍ ଅରତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ କଫନ୍ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମଗାଇଲେ, ତାହା ଏକ ଉନ୍ନତମାନର କପଡ଼ା ଥିଲା । ତାହା ଦେଖି ସେ ନିଜ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ କହିଲେ ମୋତେ ଏଭଳି ମୂଲ୍ୟବାନ କଫନ୍ ଦେବ ଏବଂ କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ । କହିଲେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ଚଚା ହଜରତ ହମ୍‌ଜାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଏପରି ଚଦର କଫନ୍ ନିମନ୍ତେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ଏତେ ଛୋଟ ଥିଲା କି ଯଦି ଆମେ ତାଙ୍କ ପାଦ ଢଙ୍କାଥିଲୁ ତେବେ ମୁଣ୍ଡ ମୁକୁଳା ରହିଯାଉଥିଲା, ଯଦି ମୁଣ୍ଡ ଢାଙ୍କୁଥିଲୁ ତେବେ ପାଦ ମୁକୁଳା ରହିଯାଉଥିଲା । ସେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ତାଙ୍କ ପାଦକୁ ଘାସରେ ଢାଙ୍କି ଦିଆଗଲା । ତାପରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ସହିତ କହିଲେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସମୟରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦିନାର୍ କିମ୍ବା ଦିରହମ୍‌ର ମାଲିକ ନଥିଲି କିନ୍ତୁ ଆଜି ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ କୃପା ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ଯୋଗୁଁ ସେ ମୋ କୁରବାନୀ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଯୋଗୁଁ ମୋତେ ଏଭଳି ଧନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି କି ମୋର ଘର କଣରେ ଯେଉଁ ସିନ୍ଦିକ ପଡ଼ିଛି ସେଥିରେ ହିଁ ଚାଳିସ ହଜାର ଦିରହମ୍ ରହିଛି । ସେ କହିଲେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏତେ (ଧନ) ଦେଇଛନ୍ତି କି ମୋତେ ଭୟ ଲାଗୁଛି କି ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଆମ ପୁଣ୍ୟକର୍ମର ପ୍ରତିଫଳ ଏହି ଇହକାଳରେ ହିଁ ଦେଇନଦିଅନ୍ତୁ ଓ ପରକାଳର ପ୍ରତିଫଳରୁ ଆମେ ବଂଚିତ ନରହିଯାଉ । ସେ କହିଲେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେ ଆମଠାରୁ ଆଗରେ ଚାଲିଗଲେ ସେମାନେ ସାଂସାରିକ ଧନସମ୍ପତି ଯେଉଁଥିରୁ ଆମେ ଉପକୃତ ହେଉଅଛେ, ଉପକୃତ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ମାଜ୍ ବିନ୍ ଜବଲ୍ ଜଣେ ସାହାବି ଥିଲେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖାଅଛି କି ସେ ନିୟମିତ ତହଜୁଦ୍ ପାଠ କରିବା ସହିତ ଦିର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ ତହଜୁଦ୍ ନମାଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀମାନେ ଏଭଳି ନକ୍ସା ଟାଣିଛନ୍ତି କି ସେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୁହାରି କରନ୍ତି ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ! ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ

ଆଖି ଶୋଇରହିଛି ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମେ ଚିରଞ୍ଜୀବୀ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଭିକ୍ଷା କରୁଅଛି କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ଅଳସୁଆ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ ମୁଁ ଅମଳ କରିବାରେ ଅବହେଳା, (ନର୍କର) ଅଗ୍ନିରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାରେ ଅକ୍ଷମ ଓ ରୁଗ୍ଣ ଅଟେ । ମୋତେ ଜଣା ଅଛି ଯେ, ନର୍କରେ ଅଗ୍ନି ନିୟତ ରହିଛି ସେଥିରୁ ବର୍ତିବା ନିମନ୍ତେ ଉତମ କର୍ମ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ତାହା (ସମ୍ପାଦନ) କରିବାକୁ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମେ ମୋତେ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଅ ।

ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କର **କୁଓ୍ୱତେ କୁଦ୍‌ଶୀ** ଏକ ବିପ୍ଳବ ଆଣିଦେଇଥିଲା । ନଚେତ୍ ଏହି ପ୍ରେମ ଓ ଭଲପାଇବାର ଘଟଣାବଳୀ କଦାପି ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇନଥାନ୍ତା । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସକାଶେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ନିବିଡ଼ତା ଥିଲା ତାହାର ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ କୌଣସିଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ ।

ଓ୍ୱହଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜରତ ତଲହାଙ୍କର (ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ପ୍ରତି) ପ୍ରେମ ଓ ଭଲପାଇବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏପରି ମିଳୁଅଛି କି ସେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ପବିତ୍ର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ସମ୍ମୁଖରେ ହାତ ରଖିଦେଲେ ଯେପରି କୌଣସି ତିର ଆପଣଙ୍କୁ ନଲାଗୁ । ସେଠାରେ ହ. ଶମାସ୍ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ବଡ଼ ଧରଣର ଅବଦାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆକ୍ରମଣକୁ (ଦୃଢତାର) ସହିତ ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ । **ହଜୁର ସ.ଆ ହ. ଶମାସ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ ଯଦି ମୁଁ ଶମାସ୍‌ଙ୍କୁ କାହା ସହ ସମତୁଲ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ତେବେ ତାହା ଢାଲ (ସୁରକ୍ଷା କବଚ) ଅଟେ** । କାରଣ ସେ ଓ୍ୱହଦର ପଡ଼ିଆରେ ମୋ ପାଇଁ ଢାଲ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ, ସେ ମୋ ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସୁରକ୍ଷା କରି ନିଜର ଅନ୍ତିମ ନିଶ୍ୱାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଢ଼ିଥିଲେ ।

ସତ କହିବା ଓ ନିର୍ଭିକତା ସାହାବାଙ୍କର ଉତମ ଗୁଣ ଥିଲା । ହଜରତ ସୟିଦ୍ ବିନ୍ ଜୟଦ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ରହିଛି ଦିନେ କୁଫାରେ ଅମିର ମାଓ୍ୱିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ଗଭନର୍ ଜାମେ ମସଜିଦ୍‌ରେ ବସିଥିଲେ । ହଜରତ ସୟିଦ୍‌ଙ୍କର ସେଠାକୁ ଆଗମନ ହେଲା, ଗଭନର୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୂର୍ବକ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାଗତ କରି ତାଙ୍କୁ ନିଜ ନିକଟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ । ଏତିକିବେଳେ କୁଫାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଲେ ଏବଂ ସେ ହ. ଅଲ୍ଲୀଙ୍କୁ ଅସଭ୍ୟ ଭାଷାରେ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । ଏଥିରେ ହଜରତ ସୟିଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରକ୍ତି ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ ମୁଁ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ କହିବାର ଶୁଣିଛି କି ଅବୁବକର, ଉମର, ଉସମାନ, ଅଲ୍ଲୀ, ତଲହା, ଜୁବେର ବିନ୍ ଅଓ୍ୱାମ, ସାଆଦ ଓ ଅବଦୁର୍ ରହେମାନ୍ ବିନ୍ ଅଓ୍ୱଫ୍ ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ସେ କହିଲେ ମୁଁ ଦଶମ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରକାଶ କରୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାଧ୍ୟ କରିବାରୁ ସେ କହିଲେ ଦଶମ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଁ ଅର୍ଥାତ ସୟିଦ୍ ବିନ୍ ଜୁବେର୍ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହି ହଦିସ୍ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ କି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସୁଧ (ଅବୈଧ) ଜିନିଷ ମୁସଲମାନର ସମ୍ମାନ ଉପରେ ଅଯଥା ଆଙ୍ଗୁଳି ରଖିବା ଅଟେ । ଆଜି ମୁସଲମାନମାନେ ଏକଥା ପାସୋରି ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ନିଜ କାମନା ପୂରଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ଆଉ ଜଣେ ମୁସଲମାନର ସମ୍ମାନ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଅଛି ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାହାବାଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି । ଏକଦା ହଜରତ ଉମର ହଜରତ ସୋହେବ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମେ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଉଛ । ମୁଁ ଭୟ କରୁଅଛି ଏଥିରେ ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ ନହେଉ । ସେ ଉତର ଦେଲେ ଏହା ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଅଟେ । ହଜୁର ସ.ଆ କହିଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତମ ସେ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇଥାଏ ଏବଂ ସଲାମ କରିବାକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିଥାଏ । ସେ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଏହି ଉପଦେଶକୁ ଗଣ୍ଠି କରିନେଲି ଏବଂ କେବଳ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଏ, ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିନଥାଏ । ହ. ସୋହେବ୍‌ଙ୍କର ପଦ ହ. ଉମରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ହଜରତ ଉମର ନିଜ ଜନାଯାଃ ହ. ସୋହେବ୍ ପଢାଇବାର ଓ୍ୱସିୟତ୍ କରିଥିଲେ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସନ୍ତା ଖଲିଫା ଚୟନ ହେଲେ ନାହିଁ, ନମାଜର ଇମାମତ୍ ମଧ୍ୟ ହ.ସୋହେବ୍ କରୁଥିଲେ ।

ହଜରତ ଉସାମା ଯେ କି ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ କ୍ରୀତଦାସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ସେ ସେହି ଭାଗ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ହଜୁର ସ.ଆ ଭଲପାଉଥିବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଓ ଧାର୍ମିକ ମାମଲାରେ ସେଥିରେ କେବଳ

ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇଥାନ୍ତି ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରେମ ଓ ଭଲପାଇବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ରହିଛି କି ଯୁଦ୍ଧରେ ଜଣେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଉସାମାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଲମା ପଢିଲେ କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ଏହି ସନ୍ଦହରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ କି ମୃତ୍ୟୁର ଭୟରେ ସେ କଲମା ପାଠ କରୁଅଛି । ଏହି ଘଟଣାର ଚର୍ଚ୍ଚା ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ହେଲା ସେତେବେଳେ ହଜୁର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ସେ କଲମା ପାଠ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲ ? ସେ ଉତର ଦେଲେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ କଲମା ପାଠ କରିଥିଲା । **ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ କ'ଣ ତୁମେ ତାହାର ହୃଦୟ ଚିରି ଦେଖିଥିଲ, ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ କ'ଣ ତୁମେ ତାହାକୁ କଲମା ପାଠ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିଦେଲ ? ଉସାମା କୁହନ୍ତି ହଜୁର ସ.ଆ ଏହି ବାକ୍ୟର ଏଭଳି ପୁନରାବୃତି କଲେ କି ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କଲି ସମ୍ଭବତଃ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ମୁସଲମାନ ହୋଇନଥାନ୍ତି କି !** ସେ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲି କି ଆସନ୍ତାରେ ଯେ କଲମା ପାଠ କରିବ ତାହାକୁ କଦାପି ହତ୍ୟା କରିବି ନାହିଁ ।

ସମ୍ଭବତଃ ଆଜି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ବୁଝା ପଡ଼ିଯାନ୍ତା । ଇସଲାମ ନାମରେ ଅଣମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ବାଦଦେଲା ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ମୁସଲମାନ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ସିରିୟା ଯୁଦ୍ଧକୁ ହିଁ ଦେଖିନିଅ ସେଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁହାଯାଉଛି କି ବିଗତ ଅନେକ ବର୍ଷ ହେଲା ଯେତେବେଳ ଠାରୁ ତାହା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ସେଠାରେ ଲକ୍ଷାଧିକ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେଣି । ମୁସଲମାନ ହିଁ ମୁସଲମାନର ହତ୍ୟା କରୁଅଛି । **ଜଣେ କଲମା ପଠନକାରୀ ଆଉ ଜଣେ କଲମା ପଠନକାରୀର ହତ୍ୟା କରୁଅଛି** । ପୁଣି ୟମନ୍‌ରେ କଲମା ପଠନକାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଉଛି ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ବଜାର ଗରମ ରହିଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ କି ସେମାନେ ସାହାବା ଓ ଅବତାରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବାର କେବଳ ଶ୍ଳୋଗାନ ଲଗାଇବାରେ ସୀମିତ ରହିନଯାନ୍ତୁ ବରଂ ତାଙ୍କ ଅମଳ ମୁତାବକ ଅମଳ କରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ପରିବର୍ତେ ସେମାନେ ଇସଲାମ ନାମରେ ନିଜ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାରକୁ ଶାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଉଛନ୍ତି । ଇସଲାମର ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲିଫ୍ ବେ (ମୂଳ ଶିକ୍ଷା) ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ । ନିଜର ବଡ଼ପଣି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟାରତ । ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ହୃଦୟରେ କେବଳ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ଚିନ୍ତା ରହିଥାଏ । ଏହି ଯୁଗରେ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମପ୍ରଣାୟତା ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି । ଅତଃ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମୁସଲମାନମାନେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସୁଧାର ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଆମ୍ଭକୁ କୃତଜ୍ଞ ହେବା ଉଚିତ୍ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ସୁଧାରକଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ଏହି ଯୁଗରେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କର ସଚ୍ଚୋଟ ଦାସ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ସାହାବାଙ୍କ ସ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ଏହା ଦର୍ଶାଇଲେ କି ସାହାବାଙ୍କର ନମୁନା କିଭଳି ଥିଲା ତୁମକୁ ସେହି ଚରିତ୍ରକୁ ବୁଝିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ତାହାକୁ ଆପଣାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । **ଅତଃ ଏହା ହିଁ ଏକ ମାତ୍ର ମାଧ୍ୟମ ଯାହାକୁ ଆମେ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ସହିତ ଆପଣଙ୍କ ହିତ ଉପଦେଶକୁ ବୁଝି ସେଥି ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେଯାଇ ଆମେ ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ ହୋଇପାରିବା ।**

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ କି ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳ କରି ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ତାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଅନୁଗାମୀ ଏବଂ (ଇସଲାମୀୟ) ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳକାରୀ ହେଉ ।

ଖୁତବାର ଶେଷରେ ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ ଶ୍ରୀମତି ଅମତୁଲ୍ ମଜିଦ୍ ଅହେମଦ ସାହେବାଙ୍କ ଉତମ ଚରିତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚା କଲେ ଯେ ଚଳିତ ମାସ ୯ ତାରିଖ ଦିନ ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କଲେ । **ଇନ୍ନା ଲିଲ୍ଲାହି ଓ୍ୱ ଇନ୍ନା ଇଲୈହି ରାଜେଉନ୍** । ତାଙ୍କ ଜନାଯାଃ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ତେଣୁ ହଜୁର ନମାଜ ଜୁମ୍ମା ପରେ ତାଙ୍କ ଜନାଯାଃ ପାଠ କଲେ ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

5th January 2018